

vel, at det kan være meget relevant. Derfor har vi gjort et meget stort arbejde for at få sat skub i mainstreamingarbejdet.

Mainstreamingstrategien gavner ikke kun ligestillingen; den højner også kvaliteten af den offentlige service. F.eks. har Arbejdsmarkedsstyrelsen opnået gode resultater, fordi den er blevet meget bedre til at anvise arbejde, efter at den er begyndt at indtænke køn og mainstreaming i sin sagsbehandling. Styrelsens direktør har kaldt mainstreamingstrategien for et markant gennembrud i jobanvisningen.

Kl. 16.30

Et andet eksempel er Elektricitetrådet, som fru Louise Frevert nævnte, og som fru Anne Grete Holmsgaard senere nedgjorde, fordi det selvfølgelig er for jordnært til at være noget værd. Men de har lavet en kampagne om elikkerhed, hvor man har målrettet den forskelligt til kvinder og mænd. Kvinder får tilbudt kurser i elikkerhed, og mænd får pjecer om gør det selv-arbejdet, når de køber ind i Silvan. Det har simpelt hen givet en bedre sikkerhed i hjemmene. Fordi kvinder og mænd får god oplysning om gør det selv-arbejdet på deres egne præmisser, men også fordi man har målrettet indsatsen.

Jeg har nu givet mit bud på målene for ligestillingsarbejdet og eksempler på, hvordan regeringen har opnået resultater. I perspektiv- og handlingsplanen giver regeringen et bud på en ny og tidssvarende ligestillingspolitik.

Jeg synes ikke længere, at ligestillingsarbejdet skal fremstille kvinder som ofre for mænds og samfundets uretfærdigheder. Tværtimod må vi følge med tiden og den virkelighed, vi befinder os i. Ligestillingsarbejdet skal tage udgangspunkt i, at både kvinder og mænd vil have lov til at udnytte deres individuelle ressourcer, som de selv ønsker det.

Med den nye forståelse af ligestillingsarbejdet lægger regeringen op til, at der fokuseres på tre overordnede principper. Det første er de stereotype kønsroller, der skal væk. Det andet er individet og menneskers forskellighed, der skal være udgangspunktet for ligestillingsarbejdet. Og det tredje er, at vi skal sikre både kvinder og mænd mod kønsdiskrimination.

For det første skal kvinder og mænd, piger og drenge selv kunne vælge deres liv, dvs. deres karriere, uddannelse, partner og deltagelse i samfundet. Det er allerede i ungdomsårene, vi træffer mange af de valg, der skal vare resten af livet, og derfor vil jeg især sætte fokus på børn og unge af begge køn.

Vi skal få børn og unge til at diskutere, hvad de ønsker af fremtiden. Hvorfor er det blevet sådan, at man enten skal vælge mellem at være bølge eller Barbie? Hvorfor mener halvdelen af alle piger mellem 12 år og 14 år, at de er overvægtige, når det faktisk kun er 1 ud af 11, der er det? Hvad er det for opfattelser af kvinder og mænd, der bliver båret videre, når drenge i 7-års-alderen kalder piger for ludere?

Derfor skal vi gøre diskussionen om ligestilling nærværende blandt de unge, og den skal være med til at vise, at der er mange veje, man kan vælge at gå. Men det kræver sin pige og sin dreng at vælge frit og uafhængigt af gængse normer og kønsrollemønstre.

At de unge vælger forskellige livsbaner påvirker ikke alene deres muligheder for at realisere sig selv, men det påvirker i lige så høj grad deres sundhed. Der er nemlig meget store forskelle på pigers og drenges og kvinders og mænds sundhedsvaner og sygdomsmønstre, og det stiller krav til sundhedssystemet og til den enkelte.

Jeg vil derfor iværksætte en undersøgelse af unges sundhedsvaner. Vi skal blive bedre og mere bevidste om disse kønsforskelle, så vi bliver bedre til at målrette ydelserne og oplysningerne til kvinder og mænd og unge og gamle. I sidste ende handler det jo om muligheden for at leve et godt og sundt liv så længe som muligt.

For det andet står det klart, at kvinder ikke er ens, lige så lidt som mænd er det. Vi kan jo se os omkring her i Folketinget. Selv om vi har samme profil, så er vi vidt forskellige, og derfor skal der være plads til individet og til forskelligheden. Vi skal fokusere på, hvordan forskelligheden kan være en ressource.

Regeringens mål er, at vi i fremtiden i højere grad skal se på de muligheder, mangfoldigheden kan give både på den enkelte arbejdsplads og i det politiske system. Mangfoldigheden behøver ikke kun at handle om køn, det kan også være alder, etnisk oprindelse, handicap osv. Derfor vil jeg arbejde sammen med parterne, med virksomhederne og med organisationerne, for at finde og synliggøre de gode eksempler i forhold til at sikre mangfoldigheden.

Alt for mange kvinder med en anden etnisk herkomst end dansk er uden for arbejdsmarkedet. Det er spild af de kvinders ressourcer, og det skader både integrationen af dem selv og af den kommende generation. Her finder jeg det helt afgørende, at vi rent faktisk møder de etniske minoriteters kvinder og hører dem fortælle, hvordan det er at leve et liv fanget imellem to